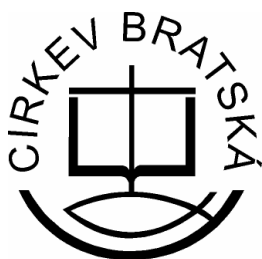
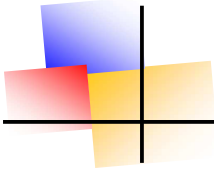

Zborové listy

Z obsahu:

Slovo na tento mesiac
 Otázka Vianoc
 EBEN EZER medzi nami
 Etika manželstva
 Správy z Izraela
 Dvadsať rokov pred...
 Poézia
 V zamyslení s Bibliou
 Detská rubrika

Slovo na tento mesiac

....priprav sa na stretnutie so svojim Bohom,...

Amos 4,12

Vstupujeme do obdobia adventu a priprav na vianočné sviatky. Je pozoruhodné, ako tieto sviatky dokážu ovplyvniť celú spoločnosť v rôznych aktivitách. Čím všetkým býva človek zamestnaný v príprave na sviatky. Nie je v tom aj taktika zlého zamestnať ľudí tak, aby nemali čas na to najpodstatnejšie, na čo nás advent upozorňuje a čo nám Vianoce vážne pripomínajú?

Výrok Písma nás upozorňuje na tú najdôležitejšiu prípravu, a to prípravu na stretnutie s Bohom. Môžeme to vidieť vo viacerých rovinách. Všimnime si rovinu, kde nás volá k zodpovednosti pred Ním v tom, akým spôsobom sa staviame k tomu, čo vykonal Boh v Kristovi z lásky k nám hriešnym ľuďom. Nám veriacim pripomína apoštol Pavol, že sa „*musíme postaviť pred súdnu stolicu Kristovu*“ (2K5,10). Náš život viery bude hodnotiť Pán Ježiš a nie ľudia. Pripravovať sa na toto stretnutie znamená žiť v tomto vedomí a chodiť v Jeho svetle pravdy a lásky. Ak to konáme, tak stretnutie s Pánom bude radostné a prinesie potešenie v poznaní toho, čo všetko s nami a v nás Boh učinil. V našom čase života záleží na tom, či žijeme v záväzku lásky k svojmu Vykupiteľovi a či chodíme tak, aby sme pred Ním obstáli. Táto skutočnosť nás potom uvedie do bázne, ale tiež do misijného záujmu o druhých.

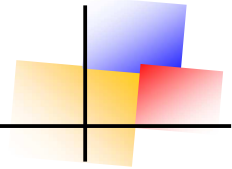
Musíme strážiť svoje srdce, aby sme nestrpeli zlé postoje k druhým ľuďom. Zlý postoj, ktorý nezodpovedá Duchu Kristovmu, nás zväzda pod vplyv Božieho nepriateľa satana. Každé súdenie a povyšovanie sa nad druhými poslúži zámerom, ktoré má diabolský duch s človekom. Nedajme miesto hriechu, ale ho vyznávajme pred Pánom, aby nás očistil. Ak to nebudeme robiť, srdce nám stvrdne.

Trestom za hriech je aj to, že musíme s ním žiť a potom môže nastať čas, že ho už ani nebudeme vnímať ako hriech. Pred mocou hriechu nás môže ochrániť jedine moc Ducha Svätého. Práve v tom je náš zápas prípravy na stretnutie s Pánom, aby sme nedávali miesto diablovej, ale dávali v našich srdciach miesto Kristovi, Jeho pravde a láske.

Čas adventu je aj časom sebaspytovania. Aké miesto v mojom a tvojom srdci patrí môjmu Pánovi? Nech nám Pán dá milosť, aby sme sa nezmierili so žiadnym hriešnym postojom a konaním, ale otvárali sa plne vedeniu Božieho Ducha.

Nech nás požehná Pán v príprave na stretnutie s Ním. Teraz pri Jeho slove a na modlitbách, a potom raz tam, pri poslednom hodnotení nášho života viery.

Váš brat kazateľ

Otázka Vianoc

Zase je tu čas adventný, na ktorý nadviaže čas vianočný. S opakovanou pripomienkou, že spasenie sa už stalo, je dokonalé a dokonalé. Že trvá čas milosti, ktorý sa zároveň blíži k svojmu vyvrcholeniu a koncu – aj o tom uvažujeme /či by sme mali!/ v týchto dňoch. Môžeme sa vracieť k tej jedinečnej udalosti betlehenských jaslí a následne nív a byť ľuďmi dobrej vôle /L 2,14/ s vedomím, že Boh aj v nás našiel svoje zaľúbenie.

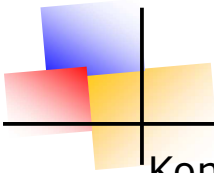
Boh teda učinil, vykonal, dal... Práve preto má právo klásť nám otázku, čo konáme v tomto plynutí času milosti my. S tým jedinečným darom, ktorým je jeho Syn?! Ako nakladáme s darovaným časom tejto laodicejskej doby i cirkvi zároveň, ale tak isto aj cirkvi iného typu, cirkvi filadelfskej, ktorá sa tiež dočká Pánovho príchodu.

Či chceš alebo nie, oboje patrí k tejto dobe. Na jednej strane volanie Maranatha! Príd', Pane Ježišu, ale aj apostasia, odpadnutie od živej viery v živého Boha. Teraz v tomto našom prebiehajúcom a do večnosti odchádzajúcom čase. Nachádzaš sa niekde v strede týchto spomenutých dvoch hraničných čiar, alebo si na strane čakajúcich, dokonca milujúcich Pánov príchod, jeho parúziu? Nemyslím teraz na tých, ktorí odišli, stratili sa, odpadli... Myslím na seba. Ako je to so mnou? Čo sa ma viac týka – vlačnosť, alebo sa teším na stretnutie s mojím Pánom? Ruku na srdce: keby teraz prišiel, čo priznáš a vyznáš? Možno iba pred sebou a pred Pánom? Bol by si medzi tými, ktorých si vytrhne k sebe do oblakov, aby už navždy s ním boli, alebo by si zostal. Iná možnosť neexistuje. Aj pod týmto zorným uhlom pohľadu sa dajú sláviť sviatky Vianoc.

Miroslav Bielik

EBENEZER medzi nami

Nedeľa 29. novembra bola výnimočná aj tým, že sme mali medzi sebou mládežnícky spevokol Cirkvi bratskej. Zavítali z celého Slovenska a z Moravy do Košíc pri príležitosti zahájenia adventu na koncert Ekumenického spoločenstva v Košiciach.

Koncert sa konal v aule Katolíckej univerzity v Košiciach na Hlavnej ulici. Docestovali tak, že už v sobotu ráno po raňajkách skoro celý deň nacvičovali v priestoroch Bratskej jednoty baptistov na Slovenskej ulici. Bratom baptistom sme veľmi povďační za bezodplatný azyl na nacvičovanie, vrátane priestorov jedálne a kuchyne, ktoré nám dali k dispozícii.

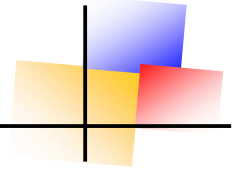
Keď sa niekedy zamýšľame s obavami nad budúcnosťou našej cirkvi, mám vzácnu príležitosť sa s Vami podeliť o radostné konštatovanie z celodenného spoločenstva medzi nimi. Máme v našich zboroch mladých ľudí, ktorí s nadšením a v pokore pred Pánom pracujú práve tam, kde si myslia, že môžu byť užitoční. Sú to mladí, vzdelaní, premýšľaví, nanajvýš slušní mládenci a devy či mladí manželia, ktorí sa neboja prejaviť svoj názor, ale aj srdečnosť. Obdivovala som ich, ako disciplinovane celé dopoludnia a popoludní, len s malými prestávkami trpezlivo nacvičovali takt po takte. Nehundrali, nerobili grimasy, keď sa do omrzenia museli vracieť v melódii. Nevyvracali oči k nesúhlasu, keď sa niekto z nich išiel napiť, použil vreckovku, alebo si odskočil a všetci trpezlivo počkali. Tešili sa na vystúpenie a mali aj patričnú trému.

Tí, ktorí sme mohli byť na koncerte, sme - myslím - prežili krásne popoludnie, požehnanie z ich úsilia práce k Božej oslave a v neposlednom rade aj vďačnosť, že na pôde našej cirkvi smel vyrásť amatérsky spevokol, ktorý dosahuje profesionálnu úroveň a môže nás všetkých obohacovať duchovným aj umeleckým zážitkom. Takto môže dôstojne reprezentovať naše spoločenstvo aj na ekumenickej pôde.

V neposlednom rade sme možno aspoň máličko zapláťali dieru v medzizborovom kontakte, keď poniektorí mohli aspoň v obmedzenom čase viesť vzájomné zaujímavé rozhovory.

Sprevádzajme týchto mladých aj na modlitbách, lebo potrebujú podporu a povzbudenie. Mali by sme si uvedomiť, že každý jeden člen zboru nesie sám aj náklady spojené s cestovaním a zaopatrením na sústrezeniach a vystúpeniach.

D. Klincková

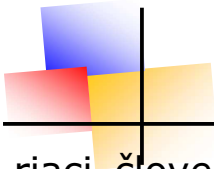

Etika manželstva

Tak znel hlavný referát nášho brata predsedu CB na Slovensku na stretnutí východoslovenských staršovstiev v sobotu 21.11.2009 v Hermanovciach. V tomto mojom, príspevku ho nebudem mapovať, chcem sa s vami skôr podeliť o reflexiu, ktorú vo mne vyvolal. Vzhľadom na plochu, ktorú mám k dispozícii v rámci našich ZL, sa (pochopiteľne) nemôžem dotknúť všetkých zložiek referátu brata predsedu. Pri počúvaní o tejto závažnej problematike dneška, keď stroskotávajú nielen manželstvá neveriacich ľudí, ale aj tých, ktorí o sebe vyznávajú, že sú veriaci, som si uvedomil isté závažnosti, s ktorými by som sa chcel s vami podeliť.

Skôr než by malo byť manželstvo uzavreté, mali by byť zodpovedané niektoré dôležité otázky. Samotná ľudská náklonnosť prestúpená našou zaľúbenosťou, ktorú mylne nazývame láskou, nestačí. Preto toľko záleží na správnej voľbe životného partnera a na príprave na spoločný život v inštitúcii, ktorú dal človeku Boh - v manželstve. Ten prvý chybný krok sa robí už vtedy, keď sa mladí ľudia riadia iba vlastnou vôľou srdca i rozumu, ako hovoria. Nechať sa viesť aj v tomto rozhodovaní Bohom, hľadať jeho vôľu, určite neznamená vzdať sa vlastnej iniciatívy v preskúmaní seba ako aj posudzovaní toho, s kým chcem vstúpiť do manželstva. Otázka je, či sme práve teraz v tomto našom stave zaľúbenosti a možno až nedočkavosti pripravení pýtať sa Boha na jeho pohľad. A to druhé - či sme schopní počkať na jeho odpoveď. A ak príde - sme schopní jej správne porozumieť? Mám pocit, že mnohým okolo je veľa vecí nejasných, len práve tí dvaja, ktorých sa to týka, majú vo všetkom úplne jasno. Potom sa všetko náhle vymení. Možno len preto, že sme Boha niekam odsunuli, nepotrebovali sme ho, veď je všetko také jasné! Skôr očakávame v roli zaľúbencov, že Boh sa s nami stotožňuje, schvaľuje naše kroky a rozhodnutie a je pripravený požehnať nám. Na druhej strane si uvedomme, že Boh nám nezabráni v našom rozhodnutí a vykonaní.

Kto nedbá na isté varovné signály v čase prípravy na manželstvo, nemá právo Boha činiť zodpovedným za dôsledky, ktoré sa nám následne vymkli spod kontroly. Viem, že mnohých uspokojuje na tejto ceste hľadania výrok apoštola Pavla, aby ve-

riaci človek neťahal cudzie jarmo s neveriacim. (2K 6,14) Sme obaja veriaci a dokonca príslušníkmi toho istého cirkevného spoločenstva! Aký by mal byť problém?! Ide o viac, ako povedať si toto všetko. Ide o vec znovuzrodenia ako počiatku hľadania Božej vôle nad sebou, v sebe už prakticky nonstop.

Duševná a duchovná rovnocennosť partnerov patrí tiež medzi dôležité otázky, ktoré dodávajú vznikajúcemu manželstvu prvky stability. Ak je v tejto oblasti veľký rozdiel, ľudia majú odlišné vzdelanie, kultúru, životný štýl..., harmónia sa dosiahne veľmi ťažko - ak vôbec. Spoločné záujmové oblasti sú nenahradiateľné. Srdcia i mysle týchto dvoch ľudí musia byť zladené.

Málokto aj z nás starších alebo rodičov má odvahu povedať mladým zalúbeným ľuďom, že manželstvo nie je prechádzka ružovým sadom ani žiadna čerešnička na torte. O to viac to považujem za nutné, že dnešní mladí ľudia sú veľmi málo vychovávaní k osobnej zodpovednosti, nieto ešte k preberaniu zodpovednosti za niekoho iného, druhého: za svojho manželského partnera a následne za deti. Naši mladí nevedia, že vydarené manželstvo nikomu nespadne hotové do lona, ale treba na ňom dňom i nocou pracovať. Nielen vtedy, keď som doma, ale - a možno ešte viac, keď doma nie som. Sviatočnú nedeľu zalúbenosti manželstvo mení na všedné dni pracovného týždňa. Sú plné obyčajných činností, zabíjajúceho stereotypu. Zrelosť tých, ktorí chcú vstúpiť do manželstva, sa meria pripravenosťou na všednosť dní. Na prozaické črty toho druhého, keď sa pomaly vytratí vodenie za ručičku a neustále prítomné nežné bozky. Ale práve v tej všednosti dní a nocí sa má možnosť zalúbenosť premeniť na lásku.

Má možnosť vyniknúť vzniknúť harmónia a súlad osobností. Človek sa práve tu a takto učí prijímať toho druhého takého, aký je, nie takého, akého by som si ho želal. Mizne moja požadovačnosť a prechádzam do dávania - darovania seba samého. Hoci sa vlastníme, nad tým všetkým vládne vedomie, že nie sme sami svoji, ale patríme ako jednotlivci, a teraz aj ako dvojica, do prebodnutých rúk nášho milujúceho Spasiteľa. Zamilovanosť často prepukne v jednej chvíli. No skutočná hodnotná láska sa rodí pomaly pri objavovaní toho druhého, aký v skutočnosti je. Možno aj cez jeho slabosti, ktoré sme pred svadbou nevideli alebo nechceli vidieť. Skutočná láska sa ani nedá opísať, ale dá sa spoznať. Pôsobí prosto, skromne a vrúcne. Cíti sa zaviazaná dôverou toho druhého. Nevyužíva nikoho egoisticky pre seba, ale obšťast-

ňuje toho druhého. Nespolieha na seba, ale na toho, ktorý nás spojil do tohto posvätného zväzku manželstva, aby sme teraz takto spolu ako jedno telo slúžili Bohu a oslavovali ho v našej jednote. Ved' vo sfére Božieho kráľovstva nikto nehľadá to svoje, ale to Božie a čo je toho druhého - môjho manžela, mojej manželky.

Čo ak ste práve teraz zistili, že sa k sebe nehodíte - a ste manželia? Boh je pripravený vám v pokání odpustiť a dať novú milosť na budovanie nového vzťahu. Čím je živšia Božia prítomnosť vo vašom srdci, tým bude živšia aj vo vašom vzťahu a tým bude vaše manželstvo stabilnejšie. Možnosti sú nevyčerpatel'né. Po ktorých ste už siahli?

Miroslav Bielik

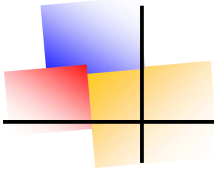
Ludmila Hallerová: Správy z Izraela *Veľké prenasledovanie*

Vrchný rabín z Aradu (Rumunsko) Benzion Lipskem zomrel koncom októbra. Bol to on, ktorý povzbudzoval k obťažovaniu a prenasledovaniu mesiášskych Židov a kresťanov od roku 2004. Po jeho smrti bolo v uliciach mnoho ortodoxných židov a situácia je do budúcnosti nejasná pre napäté vzťahy oboch skupín. Niektorí kresťania sa ocitli pri tejto udalosti vo väzení. Modlime sa za obyvateľov Aradu!

Rastie záujem o židovstvo medzi mladými.

Anketa medzi 2897 Izraelcami vo veku 18-35 rokov ukázala, že veľká väčšina (84%) pokladá za dôležité zachovať náboženstvo a tradíciu. 60% z nich dodržiava predpis o oddelení mliečnej a mäsitej stravy, 71 % sa cez sviatok Jom Kippur postí a 43% sa priznalo, že si ctí viac Židov, ako Izraelcov. Vrchného rabína Tel Avivu Izraela Meiera to potešilo a vyslovil sa, že rastie záujem o židovstvo medzi mládežou, ktorá nevyrastala s Tórou.

Vybrala D. Klincková

Dvadsať rokov pred...

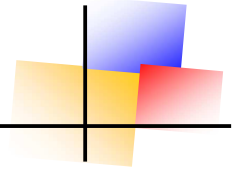
Aj v našej modlitebni je na predaj dostupná útlá knižočka. Skôr vyzerá ako časopis, lebo nemá ani 50 strán. Jej autorom je brat Ján Juhaščák z Hermanoviec a má nadpis So svojim Bohom preskočím aj múr. Ž18,30b. Spomienky na prenášanie biblií do bývalého Sovietskeho zväzu.

Na začiatku autor uvádza svoj životopis a ako prišiel k obráteniu. Priamočiaro a jednoducho vyznáva, že k pašovaniu Biblií cez prísne stráženú hranicu s dnešnou Ukrajinou pristúpil preto, že nebolo na túto prácu vhodnejšieho brata. Strach premáhal dennodenne so svojou rodinou a jedinou posilou mu bolo Pánovo povolanie k tejto nanajvýš nebezpečnej práci. Možno by niekto z tejto silnej témy po umeleckej stránke vyťažil oveľa viac, ako sa to na prvý pohľad zdá. Brat Juhaščák však s veľkou pokorou opisuje niekedy priam zázračné Božie zásahy a celkom proste popisuje množstvo úspešných akcií. Paradoxne sa taká obrovská veľmoc ZSSR bála Svätého písma a každá biblia sa na jeho území medzi kresťanmi pokladala za veľmi vzácnu. Dokonca boli zbory, kde nebolo ani jedného kompletného výtlačku. Za prechovávanie alebo rozdávanie Svätého písma hrozil žalár, gulag, alebo nútené práce.

Získať spoľahlivých spolupracovníkov, ktorým možno dôverovať, v dobe bez mobilov, internetu a v čase keď sa sledovali všetky telefóny, nie raz spájané spojovateľkou, na objednávku bolo skoro nemožné. Na hraniciach boli prísne kontroly osobných vecí, keď sa vám v batožine prehŕňali aj v osobných a toaletných potrebách, mali ste povolený len určitý limit peňazí a kilogramov a na colnom prehlásení ste museli uviesť aj zlaté predmety a hodinky pri vývoze a dovoze, či ste ich niekde nepredali. Individuálna turistika bolo skoro vylúčená a zájazdy do „spriatelenej Zeme soviетov“ boli obyčajne len podnikové a ostro strážené družobné zájazdy. Za tejto situácie bolo zázrakom preniesť duchovnú literatúru na naše územie, keďže pochádzala zo západu. O to väčším zázrakom, sčasti umením bolo dopraviť Biblie na prísne strážené územie zelenej hranice, kde stále patrolovali hliadky z jednej aj druhej strany a dopraviť ich na určené miesto tak, aby nepadli do rúk provokatérom.

Brat veľmi prosto opisuje spôsoby pašovania pod šatami, v útrobach áut, v lokomotívach na širokorozchodnej trati, prehadzovanie cez hraničné oplotenie a oráčinu za účelom odhalenia stôp, prenášanie za krutých zím na dohodnuté miesta v Karpatskom pralese a v neposlednom rade využívanie „družobných pijatík“ na oficiálnych oslavách Dňa oslobodenia.

Skoro neuveriteľne vyzerá príhoda, ako za prísne stráženej lesníckej kosby na planinách Karpát, ukrytí bratia vybehli z lesa a pod

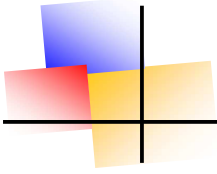
seno ukryli vrecia s bibliami. Neskôr v zime sa mali ukryté spolu so senom dopraviť na konských povozoch do údolia, do ZSSR. Do Uliča prišli 9 bratia s ruksakmi s bibliami a nocou ich viedol lesník, brat Samuel Halža, brat nášho brata kazateľa. V rukách mali len náčrtok lúky, ktorú budú Ukrajinci kosiť. Museli sa dokonale trafiť na miesto aj čas a to ešte v neschodnom horskom teréne a v noci. Bratia niekoľko ráz prekonali vrchol horského hrebeňa, pod seno ukryli igelitové vrecia s nákladom a navrch pokládali mladé porúbané stromčeky. Tak to ostalo až do zimy a nik nevedel, čo je s nákladom. Aké veľké bolo prekvapenie brata z ukrajinskej strany, keď konečne smel po „seno“. Igelitové vrecia svietili na diaľku, lebo vietor odvial seno. Biblie boli nedotknuté a navyše všade navôkol boli stopy po vojenských pásákoch, ktoré čistili terén od haluziny a mladých stromčekov, aby neprekážali v sledení a vo výhlade. Ako zázrakom sa vriec ani nedotkli a ich oči nič nevideli! Ďalšou prekážkou už v dedine na ukrajinskej strane, bol ochotní súdruh, ktorý chcel silou mocou pomáhať vykladať seno do stodoly.

Nebol to zázrak, keď brat, ktorý prehadzoval balíky s Bibliami cez oplotenie a na druhej strane ich rýchlo schovávali „komplici“ bol náhle prekvapený pohraničnou hliadkou so psom a nebolo času na útek, ani na úkryt! Len sa učupil za krík a v strachu mu ostávala len vrúcna modlitba. A pohraničníci, ani cvičený pes na jeho bezprostrednú blízkosť nezareagovali.

Brat však popisuje aj odhalenie, nenávratne stratené zásielky po zlyhaniach, alebo odhaleniach, väzenie, čakanie na súd, o ŠTB a príhodu, keď sa všetko rozmnožovanie, pridelenie papierov ostro v podnikoch sledovalo (nikto súkromne nevlastnil kopírovacie zariadenia). On s kopou zakázaných textov uprostred práce, v čase keď už bol obvinený z pašovania, bol nechaný v pokoji dokončiť svoju prácu, lebo kontrolóri len „kontrolovali“ stav zariadenia, ako je zabezpečené proti zneužitiu.

Útla brožúrka zachytáva bez pátosu mená a udalosti, ktoré sa stali len nedávno. Spomína mená brata kazateľa Ciesara, ktorý zo skromného platu kazateľa hradil „turistické zájazdy“ bratov z Michaloviec, Vranova nad Topľou a z ukrajinskej strany. Neskrýva slzy vďaky, keď bratia v ZSSR padli na kolená a ďakovali Pánovi za odpoveď na ich modlitby v podobe došlej nádielky prepašovaných vzácných Biblií. Náš autor je s mnohými spolubratmi dôkazom, že strach, osobnú námahu a riziko ohrozenia pre celú rodinu Pán dovolil prekonať len vierou. Žijú dnes medzi nami bez nároku na oslavu a je dobré, že aj prostredníctvom ich svedectva sa dozvedáme o niekedy zložitej a nebezpečnej ceste za pravdou vo viere v nášho Pána.

D. Klincková

Sloboda

Hovorili:

\\\\\\\\\\\\\\\"Nikomu nie sme poddaní...\\\\\\\\\\\\\\\\\\\"
Nechceme byť závislí,
ako tí na svojich lodiach,
napríklad od vetra
ktorý fúka, kam chce.

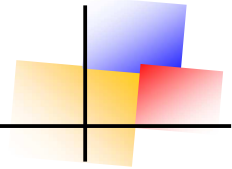
Tak zvinuli plachty,
zlomili stožiare,
roztrhli zástavy,
lebo chceli byť slobodní.

Aj veslá hodili cez palubu,
aj kormidelníka s jeho radami,
kompas a všetky prístroje,
ktorými sa mali riadiť.
Veď chceli byť slobodní!

Nikomu nepodliehať,
nemať žiaden kurz,
nemať povinnosť voči nebu,
nepatriť žiadne zemi,
nemať žiaden prístav ako cieľ.
Slobodní!

Aj spomienky hodili cez palubu.
Aj vieru.
A tak plávali bez orientácie.
Nezávislí!

Ale stále ich niesla ešte voda.
Ani si to nevšíмали...

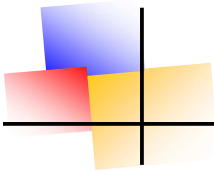

V zamyslení s Bibliou

Prechorel som na brigáde v chladnej jeseni. V domácom liečení som mal celý mesiac na rozmýšľanie, či hra na hrdinu práce je tým, čo prospeje, alebo viac uškodí mne, ako aj môjmu vzťahu k nášmu zboru. Drahé to poučenie. Ale predsa aspoň nejaký úžitok – mal som súvislý čas na čítanie klasikov a Biblie v rozšírenom vydaní. Tak sa mi z mozaiky príbehov v hlave vytvorila historická panoráma bez časových súvislostí. Na jednej strane Boží zámer s vyvoleným národom, na druhej strane nepredpokladané zmeny plánu, vyplývajúce zo slobody rozhodovania jednotlivcov. Miera slobody vo vzťahu k vernosti jedinému Bohu sa stávala osudnou. Čo je pre mňa – laika nanajvýš zarážajúce, je zaznamenaná chronológia pochybení a hriechov hrdinov viery Abraháma, Jakoba, Mojžiša, i Dávida. No kanonizovaná kniha kníh židovská Tóra i naša Biblia neobsahuje záznam 400-ročnej histórie od Nehemiáša až po narodenie Ježiša Krista. Toto obdobie je zahrnuté len v katolíckom kánone Biblie. Dôvod – tak ľahko laicky prehliadnuteľný, (ako jediné pochybenie Mojžiša vo vypätej situácii-2M.17) je modlitba vodcu židovského odboja Júdu Makabejského za jeho padlých bojovníkov, u ktorých sa našli ochranné amulety z pohanského kultu. Modlitba mala byť prosbou za odpustenie a prijatie padlých druhov do Božieho kráľovstva. A tu sme u kameňa úrazu, ktorý rozdeľuje podnes celé kresťanstvo na dva tábory: podľa výkladu reformátorov ani hrdinský skutok a smrť nestačia na omilostenie, lebo Božia milosť je nezaslúžený dar z viery bez výnimiek.

Ale tak, ako viera bez skutkov, tak aj skutky bez viery nám nezaručia účasť na Božom kráľovstve vo večnosti, pokiaľ si ho nechceme modelovo vytvárať aj tu doma na zemi. Byť tu soľou a svetlom, vzorom pre neveriacich. Dá sa to aj napriek tomu, že naša súčasná mladá demokracia skôr pripomína kalné vody, kde ťažko nájdeš v politike spravodlivého.

Kde si ako občania máme hľadať miesto? Hľadať ho tam, kde budeme mať zaručený úspech, alebo tam, kde sa nám najmenej žiada, ale kde nás, Ty Pane, najviac potrebuješ k službe? Aby som použil na ilustráciu aktuálnejšie príklady ako príbeh biblického Jonáša, uvediem príklady z nie tak dávnej minulosti.

Na začiatku 20. storočia známy teológ a muzikológ Albert Schweitzer nebol prijatý na misiu do Afriky. Nevzdal sa však, vyštudoval medicínu a odišiel do Rovníkovej oblasti Afriky do Lambarene ako lekár. Vyhol sa tak 1. svetovej vojne, ktorá medzitým vypukla v Európe. Určite konal v súlade s Božou vôľou. Naopak, do jamy levovej, ohniska 2. svetovej vojny - fašistického Nemec-ka sa z Anglického azylu vrátil teológ - antifašista Diettrich Bonhoeffer. Svojou obeťou, hodnou drahej milosti, predznačil cestu kresťanskej cirkvi, ktorá v konfrontácii s fašizmom zlyhala. A nakoniec príklad významného psychiatra židovskej národnosti Viktora Frankla, väzňa koncentračného tábora v Terezíne, ktorý ako jeden z mála prežil a vydal svedectvo, že utrpenie a nesmierne obeť Holokaustu majú hodnotu, ktorú musíme uchovávať a byť bdelí voči zneužitiu moci. Z jeho pohľadu nemá zmysel otázka - čo ja očakávam od života, ale čo čaká život odo mňa! Dovolím si to ako kresťan doplniť - čo očakáva život viery odo mňa.

Milan Motýl'

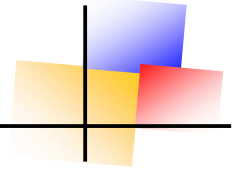
Detská rubrika

Najmilší darček

Po výlete som si zdriemla v teplúčku na policičke v kuchyni. Ved' vonku už začína byť zima a my mušky ju veru nemáme vôbec rady. O chvíľu ma zobudilo hlasné: „Buch, buch - buch!“ Keď som otvorila všetky svoje očka a poriadne som si ich povytierala, uvidela som, že najmenší Vierkin brat Janko na stole niečo majstruje.

Mušky sú veľmi zvedavé stvorenia a ja som rýchlo letela pozrieť sa, čo za „čudo“ to Janko vyrába. Práve vtedy vošla do kuchyne aj Jankova stará mama. Obidve sme sa s údivom pozerali na Jankovo dielo. Na stole ležala retiazka uháčkovaná z bielo-modro-červenej stužky. Očka na retiazke boli kadejaké - rôznej veľkosti. Nuž ale 5-ročný človečik sa všetkému ešte len učí. Raz zatiahne stužku silnejšie, raz zase slabšie - ale retiazka je predovšetkým svedectvom jeho veľkého úsilia.

Chlapček práve zastrčil do naštiepeného plochého drierka konček zapínacieho špendlíka. Hneď začal vysvetľovať starej ma-

me, čo robí: „Vieš , starká, blížia sa Vianoce a ja nemám ešte pre mamku žiadny darček. Urobil som teda zo stužky náhrdelník. Toto drievko bude ozdobný prívesok a teraz ho potrebujem pripevniť na retiazku. Keď budem hotový, zabalím darček do farebnej servítky a dám ho mamke na Vianoce, aby vedela, že ju mám rád.

Stará mama sa usmievala a Janka pochoválila: „Z takého pekného darčeka bude mať mamka určite radosť, lebo si sa naozaj usiloval. Veď na darčeku nie je najcennejšie to, koľko stojí peňazí. Dôležité je, že myslíš na toho, koho máš rád a chceš mu urobiť radosť. Že vložíš do darčeka kúsok svojho srdiečka. Mamka sa bude iste tešiť, keď uvidí, aký pekný darček si vymyslel a sám aj urobil.

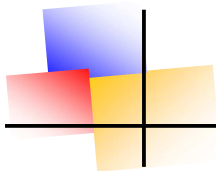
Starká si privinula chlapčeka s rozradostnenými očami: „Janko, Vianoce sú najkrajším sviatkom – sviatkom lásky. Na Vianoce si pripomíname, že sa narodil Boží syn, ktorého poslal Boh ľuďom na pomoc. Na pamiatku tohto veľkého daru Božej lásky sa aj my – ľudia snažíme obdarovať všetkých tých, ktorých máme radi. Pošleme im aj pohľadnicu alebo zatelefonujeme – aby vedeli, že na nich myslíme a že ich nosíme v našom srdiečku. Jankovi sa rozžiarili oči. „Starká, starká! Vieš, čo by bolo zo všetkého najlepšie? No predsa keby boli Vianoce každý deň!“

„To by bolo naozaj pekné, keby ľudia dokázali byť k sebe milí a dobrí každý deň – aj keď majú starosti a kadečo ich trápi. Veď najkrajší darček je milé slovo, úsmev, pohladenie. Sú to také svetielka lásky. Dobré deti sú tiež takými svetielkami pre svojich rodičov. Keď budeš Janko dobrý a ohľaduplný, zistíš, že čím viacej dobrého rozdávaš, tým viacej aj dostávaš. A to je ten najväčší zázrak“, povedala stará mama.

Ja vám chcem, milé deti, zaželať, aby aj vaše srdiečka boli plné takejto dobroty. Aby vaše usmievavé očka boli svetielkami pre všetkých vašich blízkych. Prajem vám teplo a lásku domova, „bzzzzz, bzzzzz“.

muška Šuška.

Spracovala K. Motýľová

Staršovstvo informuje

- ✚ Br. Juraj Kočiš ukončil členstvo v zbore. Ses. Lucia Mišáková bola prijatá za prípravnú členku zboru.
- ✚ Bola uzavretá nová poisťka budovy zborového domu v poisťovni ČSOB.
- ✚ Činnosť zahájila nová skupinka štúdia Biblie pre tých, ktorí nemôžu navštevovať biblické hodiny. Záujemcovia sa môžu informovať u br. kazateľa alebo ses. A. Havrilovej.
- ✚ Br. kazateľ v spolupráci s br. Kušnierikom vypracuje zoznam detí vo Vítkovciach, ktorým by sme chceli zakúpiť vianočné darčeky.
- ✚ Nepotrebné staré spotrebiče zo zborovej kuchyne budú ponúknuté členom zboru. Zoznam pripraví br. O. Straka.

Zborové listy vydáva Zbor Cirkvi bratskej, Kováčska 31, Košice.

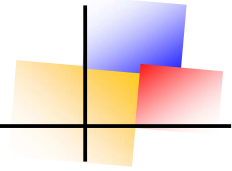
Len pre vnútornú potrebu.

Uzávierka nasledujúceho čísla je v piatok 28.1.2010 na redakčnej rade.

Vopred ďakujeme za príspevky.

Redakcia: M. Motýl, br. kaz. Halža, Ľ. Straka, I. Žežula, M. Bielik, D. Klincková, K. Motýľová, J. Kleinová (grafika).

Web: <http://www.cbke.sk>

Organizačné informácie

Pravidelné stretnutia:

- ✚ **Nácvik spevu mládeže:** v nedeľu o 9.00 hod. v modlitebni
- ✚ **Nedeľné zhromaždenie:** o 10.00 hod. v modlitebni
- ✚ **Program pre deti** je každú nedeľu: od 10.25 do 11.00 hod.
- ✚ **Besiedka – nácvik spevu:** v nedeľu počas besiedky
- ✚ **Nácvik spevu spevokolu:** vo štvrtok o 19.25

Kto potrebuje službu autom, nech sa obráti na brata kazateľa.

Kazateľ je k dispozícii k pastoračným rozhovorom v každom čase.

Kontakty:

kancelária zboru: 055/622 5424; kaz. P. Halža 0907 927 590

Služba pri ozvučení: Ján Havrila

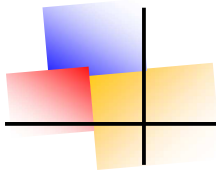
Služba prekladu kázne: Daniel Liška

Jubilanti: Miroslav Bielik

Modlitebné podnety:

- ✚ Za programy v mesiaci december
- ✚ Za misiu doma i v zahraničí
- ✚ Za bratov a sestry, za chorých, za rodiny s deťmi
- ✚ Za duchovne budovanie a rast zboru
- ✚ Za svedecký život blíznym
- ✚ Za pracovníkov zboru
- ✚ Za mládež, dorast a deti v zbere

Program na mesiac december

1.	Ut	17.30 Staršovstvo
3.	Št	18.15 Biblická hodina /kaz. P. Halža/
6.	Ne	10.00 Zhromaždenie /br. M. Madáč, kaz. P. Halža/ Návšteva z Misie na Níle 18.00 Modlitby
7.	Po	17.30 Mládež
10.	Št	18.15 Biblická hodina /kaz. P. Halža/
11.	Pi	17.00 Staršovstvo
12.	So	17.00 Zborová biblická škola
13.	Ne	10.00 Zhromaždenie /br. M. Liška, kaz. P. Halža/ 16.00 Stretnutie rodín 17.00 Michal'any
17.	Št	18.15 Biblická hodina /kaz. P. Halža/
20.	Ne	10.00 Program detí Popoludní program vo Vitkovciach
24.	Št	15.00 Stretnutie zboru na štedrý deň
25.	Pi	10.00 Vianočné zhromaždenie zboru /br. Ľ Straka, kaz. P. Halža/
27.	Ne	10.00 Zhromaždenie /br. M. Havrila, kaz. P. Halža/
31.	Št	17.00 Stretnutie zboru na záver roka
1.1.	Pi	10.00 Novoročné stretnutie zboru /br. M. Bielik, kaz. P. Halža/
3.1.	Ne	10.00 Zhromaždenie /br. I. Žežula, kaz. P. Halža/

Zmena programu vyhradená.